

در جستجوی ذو القرنین

کتابخانه
نشر نگاه معاصر

گیلگمش، کوروش و اسکندر،
در کتیبه‌های سومری و بابلی،
تواریخ یونانی و میراث ادیان

احسان روحی

فهرست

مقدمه

۱۱

بخش اول

بررسی نظریه «کوروشِ ذوالقرنین» [۱۷]

۱۸	شرح اجمالی آیات ذوالقرنین
۱۹	شأن و مقام ذوالقرنین
۲۱	سیر ذوالقرنین در ارض
۲۱	سفر به مغرب الشمس
۲۲	سفر به مطلع الشمس
۲۳	سفر به ناحیه بین السدین
۲۵	۲. تاریخ حیات کوروش
۲۷	از کودکی تا غلبه بر پادشاه ماد
۲۸	حمله به ارمنستان
۲۹	تسخیر لیدیه
۳۰	تسخیر ممالک شرقی
۳۱	تسخیر بابل
۳۲	لشکرکشی به شمال شرق ایران و مرگ کوروش
۳۲	۳. معرفی اجمالی نظریه ابوالکلام آزاد
۳۳	پایه‌های نظریه ابوالکلام
۳۴	۴. سد ذوالقرنین در نظریه ابوالکلام

۱۰۹	۳. ذوالقرین اولین پادشاه پس از نوح
۱۱۰	۴. هم زمانی ذوالقرین و حضرت ابراهیم
۱۱۳	۵. نظریه «اسکندر ذوالقرین» در روایات امامیه
۱۱۸	۶. عجایب حالات ذوالقرین
۱۲۰	عدم اشاره تاریخ به عجایب حالات ذوالقرین
۱۲۱	رفع استبعاد از عجایب حالات ذوالقرین
۱۲۷	۷. روایات ظلمت و چشمۀ حیات
۱۲۸	سنديت روایات چشمۀ حیات
۱۳۹	تفسیر روایات ظلمت و چشمۀ حیات
۱۴۷	ارتباط داستان ذوالقرین با مبحث عوالم
۱۴۹	موقع وادی ظلمت و چشمۀ حیات
۱۵۴	۸. سفر ذوالقرین به مشرق و مغرب
۱۵۵	جابلقا و جابرسا، شهرهای در غرب و شرق عالم
۱۵۸	سفر ذوالقرین به عوالم جابلقا و جابرسا
۱۶۰	غایب موجود در روایات جابلقا و جابرسا
۱۶۳	توضیحی در رابطه با عصمت اهالی جابلقا و جابرسا
۱۶۵	۹. سد ذوالقرین از دیدگاه روایات
۱۷۹	تطابق نظریه برخاسته از روایات با آیات قرآن
۱۸۲	یک شبهه و پاسخ آن

بخش سوم

ذوالقرین در اساطیر بین النهرين [۱۹۳]

۱۹۴	۱. ممالک سومرو اکد
۱۹۵	فهرست پادشاهان سومرو
۱۹۷	۲. گیلگمش در مکتوبات بین النهرين باستان
۱۹۷	افسانه گیلگمش
۱۹۸	نسخه های مختلف افسانه گیلگمش
۲۰۰	خلاصه ای از نسخه معیار افسانه گیلگمش
۲۰۳	اشارة ای به محتوای متون سومرو افسانه گیلگمش
۲۰۴	سایر مکتوبات مرتبط با گیلگمش

۳۵	بررسی صحبت انتساب سد داریال به کوروش کبیر
۳۷	نکاتی در رابطه با آثار کرنفون
۴۰	لشکرکشی کوروش به ارمستان
۴۴	علت نپرداختن کرنفون به ماجراهی سد داریال
۴۷	مقایسه سد ذوالقرین و سد داریال
۴۹	بررسی راههای احتمالی هجوم سکاها به مناطق جنوبی
۵۱	نمونه هایی از حملات سکاها در اعصار پس از کوروش
۵۲	نتیجه گیری
۵۶	۵. مقایسه اعتقادات و سیره ذوالقرین و کوروش
۵۸	آراء ابوالکلام در رابطه با معتقدات کوروش
۶۰	تسامح کوروش در مقابل عقاید خرافی
۶۱	عقاید کوروش در کتبیه های بابل
۶۴	کوروش در فنیقیه
۶۴	تکریم پادشاهان مغلوب از سوی کوروش
۶۶	دیدگاه ابوالکلام و طرفداران نظریه او درباره تسامح مذهبی کوروش
۷۰	روشن انبیاء و حکام الهی در برخورد با شرک و بت پرستی
۷۳	سیاست های مذهبی کوروش کبیر
۷۷	اعتقادات مذهبی پادشاهان هخامنشی
۸۰	اعتقادات شخصی کوروش
۸۳	روایه صحیح در مواجهه با معارضات تاریخی
۸۴	قضایت تاریخ درباره کوروش کبیر
۸۶	۶. نقدی بر استناد ابوالکلام به احادیث عامه
۹۰	۷. بررسی تطابق سفرهای سه گانه ذوالقرین و کوروش
۹۲	جمع بندی

بخش دوم

ذوالقرین در روایات امامیه [۹۹]

۱۰۰	۱. رجعت ذوالقرین
۱۰۴	۲. نبوت ذوالقرین

۲۰۴	گیلگمش در فهرست خدایان
۲۰۵	گیلگمش در فهرست پادشاهان
۲۰۶	گیلگمش در کتیبه‌های سایر پادشاهان
۲۰۷	گیلگمش در نوشته‌های پیشگویان
۲۰۸	نامه گیلگمش
۲۰۹	۳. وجود اشتراک میان ذوالقرنین و گیلگمش
۲۱۰	ماهیت متون اساطیری
۲۱۱	۴. تلاش برای یافتن حیات جاوده
۲۱۲	۵. سفر به اقصی نقاط شرق و غرب
۲۱۳	۶. عبور از وادی ظلمت
۲۱۴	۷. جستجوگری و سفرهای مخاطره‌آمیز
۲۱۵	هم‌اندیشی و شور با اطرافیان
۲۱۶	سفر به قلمروهای ناشناخته
۲۱۷	خرد و فرزانگی، ره‌آورد سفرهای ذوالقرنین و گیلگمش
۲۱۸	۸. حکومت جهانی ذوالقرنین و گیلگمش
۲۱۹	۹. هم‌زمانی با حضرت ابراهیم
۲۲۰	۱۰. رجعت ذوالقرنین و گیلگمش
۲۲۱	رجعت گیلگمش در افسانه گیلگمش
۲۲۲	وجه تسمیه گیلگمش و ارتباط آن با رجعت او
۲۲۳	حضور گیلگمش در ادوار مختلف تاریخ
۲۲۴	ارتباط ناگسستنی میان گیلگمش و مرگ
۲۲۵	خاستگاه نامعلوم گیلگمش در فهرست پادشاهان سومر
۲۲۶	۱۱. توفان نوح در افسانه گیلگمش
۲۲۷	شواهد مربوط به توفان بزرگ در حفريات باستان‌شناسان
۲۲۸	نسخه اکدی داستان توفان بزرگ
۲۲۹	مشابهت‌های میان داستان توفان در منابع اسلامی و متون کهن بین‌النهرین

بخش چهارم

ذوالقرنین در متون مقدس اهل کتاب [۲۵۷]

۱. افسانه اسکندر

۲۶۴	۲. سد اسکندر در برابر اقوام مهاجم
۲۶۵	۳. سیر در وادی ظلمت و جستجوی جاودانگی
۲۶۷	۴. خرد و فرزانگی ره‌آورد سفرهای اسکندر
۲۶۸	۵. اسکندر و لقب «ذوالقرنین»
۲۶۹	۶. تحريف‌های اهل کتاب در خصوص ذوالقرنین
۲۷۸	۷. ذوالقرنین در احادیث عامه
۲۸۰	«اسکندر ذوالقرنین» در روایات عامه
۲۸۱	وجه تسمیه ذوالقرنین در احادیث عامه
۲۸۳	۸. ذوالقرنین در آراء خاورشناسان
۲۹۳	۹. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری
۲۹۴	سخن پایانی
۳۰۳	■ منابع
۳۱۳	■ نمایه

مقدمه

یکی از جذاب‌ترین و در عین حال پیچیده‌ترین داستان‌هایی که در کتاب خدا بیان شده، به پادشاهی ملقب به ذوالقرنین اختصاص دارد. قرآن‌کریم، نسب این پادشاه را بیان نکرده و تنها به ذکر کلیاتی از وقایع حیات او بسنده نموده، همین امر سردگرمی مفسرین را در یافتن مصداقی تاریخی برای او به دنبال داشته و منشأ ارائه نظریات مختلفی در این باب گردیده است. لیکن به نظر می‌رسد که هیچ‌یک از فرضیاتی که از سوی ارباب تفسیر و تاریخ ارائه شده، پاسخ‌گوی تمامی سؤالات مرتبط با این شخصیت قرآنی نبوده و سبب افتعال کارشناسان امر نشده است. اساساً به همین دلیل است که بحث و تضارب آرایی که از قرون ابتدایی اسلام در رابطه با ذوالقرنین آغاز شد، تا زمان ما نیز ادامه یافته است. در این میان گروهی از محققین، دایره مباحث خود را محدود به ظاهر آیات قرآن و مستندات تاریخی نموده و از ورود به مباحث روایی و بهره‌گیری از روایات عامه و خاصه برای گره‌گشایی از مسئله ذوالقرنین اجتناب نموده‌اند. از سوی دیگر، برخی از صاحب‌نظران نیز تها به بیان روایات واردۀ در رابطه با ذوالقرنین اکتفا نموده و در صدد یافتن مبابازۀ تاریخی برای او نبوده‌اند. در واقع می‌توان گفت به رغم تعامی تحقیقاتی که در این حوزه به عمل آمده، تحقیق جامعی که مباحث تاریخی و نیز روایات واردۀ در باب ذوالقرنین را به طور توان مورد بررسی قرار داده و غواص‌پوشاند تاریخی و حدیثی موجود را توجیه و تفسیر نماید، انجام نشده است. لذا در نوشتار حاضر تلاش شده تا با انکاء بر اسناد تاریخی و حدیثی معتبر و با رعایت اصول مقبول نزد مورخین و محدثین، جوانب مختلف مسئله ذوالقرنین مورد بررسی گرفته و تحلیلی راه‌گشا در این رابطه ارائه گردد. لیکن پیش از شرح وبسط این مباحث، ارائه توضیحاتی در خصوص رویکردهای تاریخی و روایی در مسئله ذوالقرنین ضروری می‌نماید.

می‌دانیم که حیات بسیاری از انبیاء الهی هم‌چون ابراهیم، موسی، داود و سلیمان^{علیهم السلام} که قرآن کریم قصص ایشان را انباء غیب و دور از دسترس انسان‌های عادی خوانده است، مربوط به ادواری بوده که تاریخ مدون هم‌چون نوشه‌های هرودوت^۱، کرنتون^۲ و کتنياس^۳ شرحی از آن به میان نیاورده‌اند. اکنون چه معنی وجود دارد که ذوالقرنین نیز هم‌چون پیامبرانی که به نام ایشان اشاره شد، در دوران تاریخ غیر مدون زیسته باشد؟ صرف وجود این احتمال که از آیات قرآن هم قابل نفی نیست، ثابت می‌کند که استناد به نوشه‌های مورخین باستان، راه حل قطعی برای حل مسئله ذوالقرنین به شمار نمی‌آید و می‌بایست به کشفیات باستان‌شناسی مربوط به دوران تاریخ غیر مدون هم رجوع نموده و در جست‌وجوی اثرباری از ذوالقرنین در آن دوران نیز پاشیم.^۴ لیکن این امر نیز با مشکلات مضاعفی در قیاس با بررسی دوره تاریخ مدون همراه خواهد بود. زیرا کتبیه‌هایی که در حفریات باستان‌شناسی به دست می‌آیند در بسیاری از موارد اطلاعاتی اجمالی و غیر واضح را از دوران کهن در اختیار گذاشته و خود عامل ایجاد برخی ابهامات می‌شوند. از همه این‌ها گذشته، بسیاری از آثار اقوام پیشین زیرخاک‌ها بوده و تلاش برای دستیابی به آن هم چنان ادامه دارد. نتیجه آن که اتخاذ رویکرد تاریخی در مباحث مرتبط با ذوالقرنین به دلیل شرح مجملی که قرآن کریم از زندگی و شخصیت ذوالقرنین ارائه نموده، و نیز به علت کاستی‌های مترب بر آثار تاریخی مربوط دوران تاریخ مدون و یا غیر مدون، تضمینی برای برطرف نمودن پیچیدگی‌های داستان ذوالقرنین و تطبیق او با یک شخصیت تاریخی به شمار نمی‌آید.

نقایص وارد بر رویکرد تاریخی، اهمیت استناد به روایات و حقایقی را که از طریق وحی بیان شده مکشوف می‌سازد. روایات، نکات تازه‌ای را از حیات ذوالقرنین ارائه می‌دهند که در ظاهر آیات قرآن به آن‌ها پرداخته نشده است. حقیقتی که قرآن کریم نیز با علی صوتی به آن شهادت داده، آن است که کتاب خدا تنها منبع اخذ احکام و معارف دینی نبوده و پیامبر^{علیه السلام} و اوصیائش، شارحان و مفسران حقیقی قرآن به شمار می‌آیند. لذا مطالب طرح شده در روایات، نه گزاره‌های فاقد اهمیت، که تنها راه برای علم به حقیقت احوال ذوالقرنین محسوب می‌گرددند. هدف از بحث روایی در نوشتار حاضر معرفی دیدگاه ائمه^{علیهم السلام} در رابطه با ذوالقرنین، برای کسانی است که حدیث را از منابع اخذ معارف دینی به شمار آورده و به حقانیت آن معتقدند. به بیان دیگر می‌خواهیم بگوییم که دیدگاه برخاسته از روایات، که از لسان افرادی بیان شده که مؤید به وحی بوده‌اند، بهترین راه برای رمزگشایی از داستان غامض ذوالقرنین است و سزاوار است که شیعیانی که خود را پیرو اهل بیت می‌دانند، با مدافعت در کلمات ایشان، نظریه صحیحی را در

به طور کلی تحقیق در رابطه با ذوالقرنین را می‌توان در دو حوزه مختلف با رویکردهای متفاوت تاریخی و یا حدیثی دنبال نمود. در رویکرد اول، شخصیت و سیره ذوالقرنین، به همان ترتیبی که در قرآن بیان شده، با یکی از پادشاهان تطبیق داده می‌شود و برای این کار به استناد تاریخی و نکاتی که با استناد به ظاهر آیات قرآن قابل فهم است، استناد می‌گردد. به عنوان مثال، ابوالکلام آزاد که کوروش کبیر را ذوالقرنین می‌داند، جنگ‌های کوروش در لیدیه را که از ممالک غربی ادوار کهن بوده معادل با سفر ذوالقرنین به غرب الشمس تلقی نموده و این مطلب را به عنوان یکی از وجوده اشتراک میان کوروش و ذوالقرنین برشمرده است. به این ترتیب در صورتی که بتوان کلیه مشخصاتی را که از ذوالقرنین در آیات قرآن بیان شده با یک شخصیت تاریخی تطبیق داد، می‌توان ادعا نمود که او ذوالقرنین مذکور در قرآن است. ضرورت رویکرد تاریخی از آن جانشأت می‌گیرد که نتایج حاصل از آن برای تمامی فرق قابل استفاده بوده و زیان مشترک میان محققین به شمار می‌آید؛ زیرا در این نوع بحث، تنها به متواترات تاریخی و نکاتی که با بهره‌گیری از قواعد لغت عرب از ظاهر آیات قرآن استخراج می‌گردد، استناد خواهد شد که هردوی آن‌ها مورد پذیرش تمامی اندیشمندان اسلامی است. با این حال بحث تاریخی دارای نقایصی بنیادین است که در بسیاری از موارد آن را ناکارآمد کرده است. نخست آن‌که آیات کتاب خدا توضیحات مجملی را از ذوالقرنین بیان داشته است، در حالی که اظهار نظر قطعی و یقینی در خصوص مبارزه تاریخی ذوالقرنین، نیازمند برخورداری از اطلاعات افرون‌تری است که این اطلاعات عموماً از طریق مراجعه به روایات حاصل می‌گردد. مضاف براین، در صورتی که تنها به استناد تاریخی، مشتمل بر کتب مورخین عهد قدیم و کشفیات باستان‌شناسان متکی باشیم، لزوماً نخواهیم توانست تمامی ویژگی‌هایی را که قرآن کریم در رابطه با ذوالقرنین بیان نموده با یک شخصیت تاریخی تطبیق دهیم که این امر دلایلی بسیار روشن دارد؛ اولاً کتب مورخین باستان، دوره‌ای محدود از تاریخ بشر را پوشش داده و ثانیاً بخش کوچکی از رویدادهای بازه تاریخی مذکور، آن هم با تفاوت‌ها و تعارضات فراوان، در کتب مورخین انعکاس یافته و بیان گردیده است؛ به گونه‌ای که بسیاری از جزئیات ذکر شده در این کتب محل اعتماد نبوده و گاه تنها کلیات و خط سیر اصلی داستان‌های ایشان ارزش و اعتبار تاریخی دارد. از سوی دیگر، تمرکز صرف بر تاریخ مدون و نادیده انگاشتن ادوار قبل از آن که بخش وسیعی از تاریخ بشر را به خود اختصاص داده و مملو از وقایع ناشناخته است نیز موجب محدود گشتن دایره تحقیقات در رابطه با ذوالقرنین می‌شود؛ چرا که قرآن کریم بازه زمانی حیات این فرمانروای الهی را مشخص ننموده و این امکان وجود دارد که ذوالقرنین در دوران تاریخ غیر مدون زیسته باشد. ما